

[Arbejdsministeren]

den enkelte arbejdsgiver. Hovedsagen for regeringen er, at spørgsmålet om en orlovsordning af kortere eller længere varighed er en sag, der efter vores opfattelse bør klares af arbejdsmarkedets parter. Det giver de bedste resultater, og det giver de bedste løsningsbåde for lønmodtagerne og for virksomhederne. Og på dette grundlag må regeringen afvise forslaget.

Jytte Andersen (S):

Vi er, i modsætning til arbejdsministeren, i den socialdemokratiske gruppe positivt stemt over for dette forslag. Vi mener, at arbejdsløsheden har taget et uhyggeligt omfang, og der er ikke meget, der tyder på, at vi inden for bare en overskuelig årrække kan få fjernet arbejdsløsheden, så der er ingen tvivl for os om, at vi er nødt til at gå både nye og gamle veje i bekæmpelsen af arbejdsløshedsproblemet.

Vi har selv i socialdemokratiet fremlagt det mest konstruktive og mest konkrete forslag til at løse beskæftigelseskrisen, nemlig i vores forslag om den solidariske vej, hvor vi på den ene side lægger vægt på øgede investeringer og øget produktion og bedre konkurrenceevne og på den anden side over en årrække lægger vægt på en nedsat arbejdstid. Det finder vi faktisk er et af de væsentligste bidrag til at løse arbejdsløsheds-krisen.

Der er som sagt ingen tvivl om, at vi også bliver nødt til at gå nogle nye veje, altså anvende nogle andre elementer i en beskæftigelsespolitik eller en arbejdstidspolitik, eller hvad vi nu kan kalde det, nemlig ferispørgsmål, spørgsmål om afspadsering af overarbejde osv., længere barselorlov, en tidligere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet og også spørgsmålet om en eller anden form for sabbatordning.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi i den socialdemokratiske gruppe finder, at der naturligvis er tale om en prioritering blandt de forskellige ordninger, jeg har nævnt. Spørgsmålet om betalt frihed til uddannelse, som giver et bidrag til løsning af beskæftigelses-krisen og samtidig giver et bidrag til at få udjævnet uddannelseskloften, har faktisk en noget højere prioritet hos os end sabbatordningen.

Som sagt mener vi, at det er et godt forslag, som SF skal have tak for. Vi kan gen-

kende mange af de elementer i det, som vi også lægger vægt på, bl.a. at det er en frivillig ordning, at lønmodtageren selv kan vælge, om han eller hun vil gå ind i ordningen, at man har ret til at komme tilbage til sin arbejdsplads, at man har de samme overenskomst-mæssige rettigheder, også under friheden, og, naturligvis ikke uvæsentligt for lønmodtageren, at man har ret til at få en rimelig lønkomensation under friheden.

Under udvalgsarbejdet skal vi nok have undersøgt, på hvilken måde man kan sikre, at også de svageste grupper på arbejdsmarkedet tør gøre brug af en eventuel sabbatordning. Jeg har den opfattelse, at en specialarbejder eller en kvindelig fabrikarbejder skal ruste sig meget i sit mod for at gøre brug af denne ordning, fordi han eller hun nok vil stå meget svagt med hensyn til at komme ind på arbejdsmarkedet igen. Derfor kan man godt diskutere, om denne ordning ikke i højere grad er et tilbud til de mere velstillede grupper på arbejdsmarkedet, end den reelt er et tilbud til de svagere grupper på arbejdsmarkedet, men jeg synes, at det hører udvalgsarbejdet til.

Vi går som sagt positivt ind i udvalgsarbejdet ud fra den betragtning, at vi er nødt til at gå nye veje, vi er nødt til at vurdere alle muligheder for at få flere aktivt ind på arbejdsmarkedet, så positiv tilslutning fra vores side.

Connie Hedegaard (KF):

Det er bemærkelsesværdigt, at partier, der ikke tit nok kan fremhæve arbejdsmarkedets parter suverænitets vedrørende løn- og arbejdsvilkår, ind imellem præsenterer folketinget for forslag, som vil gribe afgørende ind i denne suverænitets. Faktisk er det ikke mere end en time siden, at fru Lilli Gyldenkilde her fra talerstolen bedyrede, at SF da ikke kunne drømme om at lovgive om arbejdstidsspørgsmål, og nu behandler vi altså et SF-forslag om en frivillig sabbatordning.

Som med hensyn til de øvrige arbejdstidsspørgsmål mener det konservative folkeparti, at spørgsmål vedrørende sabbatordninger ikke er noget, vi skal blande os i herfra via lovgivningsinitiativer. I modsætning til forslagsstillerne har vi tillid til, at arbejdsmarkedets parter selv vil kunne forhandle sig frem til resultater på dette område. Vi må derfor